

S A M A M M E
Mt 12:31-37
(13 HJS II vk)
Hämeenlinna
(07.09.2014)

Teksti:

Sen tähden minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta. Ja jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, niin hänelle annetaan anteeksi; mutta jos joku sanoo jotakin Pyhää Henkeä vastaan, niin hänelle ei anteeksi anneta, ei tässä maailmassa eikä tulevassa.

Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan. Te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua, kun itse olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu. Hyvä ihminen tuo hyvän runsaudesta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahan runsaudesta esille pahaa. Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä. Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi. (Mt 12:31-37.)

JOHDANTO

- a. Papukaija Tokushimalaisen tavaratalon pääsisäänkäytävässä Japanissa kumarteli ja hoki sisään tulijoille ”konnitsevaa”, ”konnitsevaa” = päivää, päivää. Kuitenkaan papukaija ei osaa puhua. Se vain matkii.
- b. Vain ihminen omistaa puhumisen taidon. Moni muistaa lapsensa ensimmäisen sanan (Meillä: lamppu, auto, äiti, kukka). Maailma on sanoja täynnä.
- c. Neljään asiaan paneudumme testissämme.

1. SANAT OVAT HEDELMÄÄ (33-34b).

Ensiksi, sanat ovat hedelmää.

- 1.1. Hedelmä ilmaisee paitsi kasvin lajin, myös laadun.
Samoin ihmisen puhekyky ilmaisee paitsi hänen ihmisyytensä, myös sen millinen ihminen hän on.
- 1.2. Evankeliuminsa alussa Johannes puhuu Jeesuksesta SANANA (Jh 1:1, 14). Jeesuksen nimenä on ”sana” juuri siksi, että Hän on Isän sisäisen olemuksen ilmaisija. Jeesus on Isän sana, puhetta, josta opimme tuntemaan Isän, sen millinen Hän on.

Samalla tavalla me tulemme lihaksi ihmisten edessä niissä sanoissa, joita me puhumme. Ihmiset oppivat tuntemaan meidät kuullessaan meidän sanamme.

1.3. Jeesus sanoo, että *sydämen kyllyydestä suu puhuu* (Mt 12:34).

Ihminen ei voi ajanoloon olla sanoillaan paljastamatta todellista luontoansa. Kun suu puhuu sydämen kyllyydestä, pahan sydämen pahat sanat saavat varmasti esiintymisvuoronsa.

2. SANAT PALJASTAVAT IHMISEN PAHAKSI (34a)

Toiseksi, sanat paljastavat ihmisen pahaksi.

2.1. Jeesuksen edessä oli tuolloin ihmisiä, joiden sanat paljastivat heidät pahoiksi.

Pahuutensa ilmaisemisessa, pahan puhumisessa he olivat menneet niin pitkälle, että se oli muuttumassa Pyhän Hengen pilkaksi, josta ei olisi peruutusta.

2.2. Mitä on Pyhän Hengen pilkka, josta tekstissämme sanotaan, että sitä ei saa anteeksi.

Se ei ole mikään yksityinen määrätty synti, vaan se voi olla mikä tahansa synti, joka on viimeinen pisara Pyhän Hengen kärsivällisyyden maljaan.

Jos Pyhä Henki jättää ihmisen, ihminen on auttamattomasti kadotettu. Jeesuksen verilähde on kyllä edelleen olemassa, mutta ei ole enää Häntä, joka ainoana voi sille syntisen viedä ja Kristuksen armon syntiselle kirkastaa.

2.3. Mutta eivät vain fariseukset, joille Jeesus tästä asiasta puhui, ole pahoja, sillä toisaalla Jeesus sanoo: *Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin* (Mk 10:18).

”Ihmisen sydämen aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat”, sanotaan VT:ssa (1 Ms 6:5).

UT sanoo puolestaan ihmisistä: *Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla; heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta* (Rm 3:13-14).

Ihmisen pahuus tulee näkyviin sekä siinä, mitä puhutaan että siinä, miten puhutaan.

3. VOIDAANKO HUONOSTA PUUSTA TEHDÄ HYVÄ PUU (35)?

Kolmanneksi, voidaanko huonosta puusta tehdä hyvä puu?

3.1. Nyt tulemme tekstimme ytimeen.

Jos kaikki ovat pahoja, kuinka Jeesus sitten voi puhua hyvistä ihmisistä, jotka hyvästä varastostaan tuovat esiin hyvää?

Ristiriitako? Ei! Luonnostaan ei ole yhtään hyvää ihmistä. Ken on sellainen, hänet on jäljestäpäin tehty sellaiseksi.

3.2. Miten huonosta puusta tulee hyvä? Sellaista siitä ei tule ravitsemalla, kurittamalla, harjaamalla, kaivamalla. Sellaista ei tule vaatimalla.

Ei myöskään ketään ihmistä saada hyväksi vaatimalla tai ulkonaisin parannuksin, sillä *sisästä, ihmisten sydämestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys* (Mk 7:21-22).

Huono puu tehdään hyväksi oksastamalla. Huonon puun on päästävä hyvän puun yhteyteen. Siten sen laatu muuttuu. Samalla tavalla meidän täytyy tulla oksastetuiksi hyvään viinipuuhun, Jeesukseen (Jh 15:1-11).

Tässä mielessä on hyviä ja pahoja ihmisiä. On niitä, jotka ovat oksastetut Jeesukseen, ja on niitä, jotka eivät ole Jeesuksen yhteydessä.

3.3. Oksastaminen on tehtävä oikein.

Sain vuosia sitten puutarhurilta ilmaiseksi näyttelyissä vaivautuneen riippapihlajan. Päätin parantaa sen harvaa latvustoa oksastamalla siihen lisähaaroja, jotta siitä tulisi aikoinaan kaunis maja, jossa lasten lapset saisivat kesäisin leikkiä, kun tulevat mummin ja papan luo kylään. Yritykseni ei kuitenkaan onnistunut, sillä tein oksastamisen keväällä liian myöhään. Oksastaminen on tehtävä oikein, muutoin se ei onnistu.

Kastettujen keskuudessa evankelistan kutsumus on oksastajan kutsumus, Kristuksesta vieraantuneiden oksastamista jälleen Kristus-viinipuuhun. Hänen työnsä on vastuullista. Oksastamisen on tapahduttava oikein.

Jos evankeliumin julistuksesta puuttuu laki, ihminen ei näe syntejään eikä koe tarvitsevansa Jeesusta eikä suostu oksastettavaksi.

Jos sananjulistuksesta puuttuu evankeliumi ja ihmisiä ohjataan uskomaan, he eivät tule oksastetuiksi Jeesukseen eivätkä saa elämää Hänessä. He kääntyvät jumalattomuudesta

luontaiseen uskonnollisuuteensa, omiin yrityksiinsä, epävanhurskaudesta omavanhurskauteen. He kääntyvät jumalattomuudesta uskomaan omaan uskoonsa eli itseensä. Heistä tulee käännyttäisiä, ei kääntyneitä. He yrittävät omin voimin tuottaa hyvää hedelmää, yrittävät olla vapaita, vaikka ovat synnin orjia. Sillä yritys täyttää omin voimin Jumalan lakia ei päästä ihmistä synnin orjuudesta. Pelkkä ulkonainen mukaan tuleminen seurakuntaankaan ei auta.

Lain alle jääneestä tulee joko kaksinaismoraalia toteuttava fariseus tai karrelle palanut, jopa hermoromahduksen partaalle ajautuva kiristetty ihminen ei kristitty ihminen. Ja mikä pahinta: omavanhurskaalla ihmisellä on pitempi matka Jeesuksen luo kuin jumalattomalla. Hän joutuu tekemään kaksinkertaisen parannuksen, kääntymään pois ei vain jumalattomuudesta, vaan myös omavanhurskaudesta. Evankelista oli tehnyt karhun palveluksen. Oksastaja oli ollut taitamaton.

Kumpia me teemme: käännyttäisiä vai kääntyneitä, fariseuksia ja hengellisiin asioihin pettyneitä katkeria ihmisiä vai vapaita, Jeesuksesta ja anteeksiantamuksesta iloitsevia Jumalan lapsia? Tulos riippuu julistuksemme sisällöstä.

- 3.4. Meidän puheemme ovat sydämen hedelmää, joka paljastaa, olemmeko Jeesukseen oksastettuja vai emme.

Niin ystävä hyvä, onko puheesi sellaista, mikä todistaa, että olet Jeesukseen liitetty?

Ellei, sinun tulee katuvana syntisenä kääntyä Jeesuksen puoleen. Hän antaa anteeksi ja antaa Pyhän Hengen lahjan, palauttaa sinut jälleen elämään Kristuksessa ja syntien anteeksiantamuksessa. Sinusta tulee jälleen sellainen, jota Jeesus kutsuu tekstissämme ”hyväksi”, ei itsessäsi, mutta Kristuksessa. Hänessä sinä olet ”pyhä”, jopa ”täydellisesti pyhä” (1 Kr 1:2; 2 Kr 1:1; Kl 1:28; 4:12). Kristuksessa sinä olet itsensä Jumalan kaltainen.

4. MILLAINEN HYVÄ PUU ON?

Neljänneksi kysymme, millainen on hyvä puu?

- 4.1. Sinä kuulet hänen valittavan omaa pahuuttaan, mutta kuulet hänen myös ylistävän Herraa syntien anteeksisaamisesta.

Hänessä elää uusi, mutta myös vanha ihminen. Kilvoittelu uuden kasvamiseksi ja vanhan nujertamiseksi jatkuu hänen elämässään joka päivä aina hautaan saakka.

Tekstimme mukaan Jumalan lasten olisi kiinnitettävä aivan erityinen huomio kielen synteihin.

4.2. Pahat puheet seurakunnassa

Paavali neuvoa nuorta Timoteusta: ”Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjästä puheista, sillä niiden puhujat menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessa, ja heidän puheensa jäytää ympäristöään niin kuin syöpä” (2 Tm 2:16-18b).

Pahat puheet saavat Kristuksen seurakuntaruumiissa aikaan samaa, mitä syöpä ihmisruumiissa.

Saatanan erityisenä harrastuksena on veljien (ja sisarten) eli uskovien syyttäminen, sillä Ilmestyskirjassa sanotaan: ” – – meidän veljiemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos” (Ilm 12:10).

Puhuessamme pahaa toisista uskovista olemme antautuneet Saatanan apureiksi ja työtovereiksi, toimimme syöpäsolujen tavoin Kristuksen ruumiissa.

4.3. Paavali jatkaa Timoteukselle välittömästi äskeisen jälkeen: ”Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöä varten. Jos nyt joku puhdistaa itsensä tämänkaltaisista, tulee hänestä astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis.” (2 Tm 2:20-21.)

Toisin sanoen niistä uskovista, jotka pudistavat itsensä pahoista puheista tulee kulta- ja hopea-astioita Kuninkaan pöytään.

PÄÄTÖS (36-37)

- a. Kaikki meidän puheemme menee nauhalle. Myös tämä saarna nauhoitetaan. Meidän on tehtävä kerran tili puheistamme, jokaisesta turhasta sanasta.
- b. Mitä ”turhalla” tässä tarkoitetaan? Onko esimerkiksi leikinlasku ja huumori, hyvät vitsit syntiä?

Alkukielessä on sanan *argon* = turha. Se tulee sanasta *a-ergos*, teoton, hedelmätön”. Ei vain Jumalan sana, vaan myös ihmisen sana on aina luova. Se tuottaa hedelmää: hyvää tai huonoa.

Turhalla (*argon*) sanalla Jeesus tarkoittaa sanoja, jotka tuottavat huonoa hedelmää. Puhtaan huumorin hedelmähän on hyvä: iloinen mieli ja nauru.

- c. Meidät kaikki kootaan kerran suuren valkoisen valtaistuimen eteen. Siellä meidän tekemme, myös puheemme, ovat todistusaineistona joko sen puolesta, että meillä oli täällä ajassa elämä Jeesuksessa, ja sen tähden meidän pahat puheemme oli pyyhitty pois, tai sitten meitä vastaan

osoittamassa, ettei meillä ollut elämää Jeesuksessa, ja sen tähden meidän pahat puheemme pysyvät.

Rukoilemme: Jeesus,

- haluamme olla oksina Jeesus-viinipuussa
- puhdistu puheemme,
- tee meistä astioita jaloa käyttöä varaten.

Aamen.

Virret: 201b; 131:1-3; 520:1-4; 394; (Eht. 222; 221); 343:5-6